

(www.strategy.bg)

Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-310 от 2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 60 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 87 и 104 от 2014 г., бр. 29 от 2015 г. и бр. 29 от

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 13.03.2020 г. - 13.04.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #4972-K

Област на политика: Архив - Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: Акт на министър

Тип вносител: Национално

С Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-310 от 2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (Наредбата) (ДВ, бр. 60 от 2014 г.) се определят условията и редът за преназначаване, както и редът за временно преназначаване на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Наредбата се издава на основание чл. 164, ал. 6 и чл. 165, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи. С чл. 7 от Наредбата се регламентират действията по отношение предлагане на държавния служител и заемане от него на друга длъжност при преназначаване. Разпоредбите на чл. 7 не са актуализирани и не са приведени в съответствие с относимите в ЗМВР разпоредби по преназначаването на държавните служители, влезли в сила със Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, обнародван в ДВ, бр. 97 от 2017 г. (ЗИДЗМВР). В първоначалната редакция на чл. 232 от ЗМВР се е предвиждало при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в МВР да се възстановяват на предишната или на друга равностойна длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение се явят в съответната структура. Със ЗИДЗМВР (ДВ, бр. 97 от 2017 г.) изискването държавните служители да бъдат възстановявани на предишната или на друга равностойна длъжност е заменено с изискване същите служители да бъдат преназначавани на друга длъжност в рамките на съответния вид по чл. 143, ал. 1 от ЗМВР при условие, че предишната длъжност не е вакантна или е съкратена. В действаща редакция на чл. 7, ал. 7 от Наредбата е

предвидено преназначаването да се извърши в тридесетдневен срок от възникване на обстоятелствата. В Наредбата не съществува механизъм за преназначаване на държавния служител на друга длъжност, когато за нея се изисква съответна професионална квалификация. Това налага въвеждане на разпоредба, прецизираща срока, в който да се извършва това преназначаване. Със ЗИДЗМВР (ДВ, бр. 97 от 2017 г.) в чл. 173, ал. 4 се регламентира държавните служители, които са преминали обучение по чл. 170, ал. 3 от ЗМВР, но не са назначени за стажанти, да служат в МВР след приключване на обучението за срок от 5 години, като отпада изискването в този срок да служат поне три години в структурата, в която са назначени. Цитираните промените в ЗМВР налагат извършване на съответни изменения в Наредбата с оглед прилагането на принципа подзаконовите нормативни актове да бъдат приведени в съответствие с разпоредбите на закона. Във връзка със съобразяване с практиката на Върховния административен съд по влезли в сила решения е необходимо да се прецизират разпоредбите на Наредбата относно условията и реда за преназначаване на държавните служители при хипотезите по чл. 164, ал. 3 от ЗМВР. В тази разпоредба от закона е предвидено държавният служител да може да се преназначи по предложение на съответния ръководител на друга длъжност в рамките на съответния вид длъжност в случаите на: установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнението на длъжността; намалена работоспособност за изпълнение на служебните задължения по здравословни причини, установена въз основа на решение на ЦЕЛК при Медицинския институт на МВР, когато тя не е основание за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Съдът приема, че съгласието на служителя не е елемент от фактическия състав на преназначаването по чл. 164, ал. 3, т. 1 от ЗМВР и, че ръководителят на структурата не е длъжен да предприеме действия за предлагане на друга длъжност в процедура по чл. 7 от Наредбата. В подкрепа на този извод съдът сравнява двете основания за прекратяване на служебното правоотношение: по чл. 226, ал. 1, т. 16 и ал. 5 във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. При първото основание, свързано с преназначаване поради установени незадоволителни резултати, съдът приема, че отказът за преназначаване е за заемане на друга длъжност, докато при второто, свързано с преназначаване поради намалена работоспособност по здравословни причини, е че отказът е за заемане на друга предложена му длъжност. Съобразно посочените разпоредби хипотезата на чл. 226, ал. 1, т. 16 във връзка с чл. 164, ал. 3, т. 1 от ЗМВР е извън обхвата на предлагането на друга длъжност по чл. 11 от Наредба № 8121 з-311 от 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (ДВ, бр. 60 от 2014 г.). Това налага въвеждането на разпоредби в Наредбата, които да отразяват съдебната практика при случаите на преназначаване по чл. 164, ал. 3, т. 1 от ЗМВР.

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);

- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на наредба - вер. 1.0 | 13.03.2020](#)

[Мотиви - вер. 1.0 | 13.03.2020](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 15.04.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

История

Начало на обществената консултация - 13.03.2020

Приключване на консултацията - 13.04.2020

Справка за получените предложения - 15.04.2020

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)